

MỸ CHÂU- TRỌNG THỦY

Sadullayeva Munisa Botir qizi

Toshkent davlat sharqshunoslik universiteti 3-kurs talabasi

Sau khi giúp An Dương Vương xây thành Loa, thần Kim Quy đã ban cho An Dương Vương một nền đất đặc biệt để xây dựng và bảo trì thành. Theo chỉ dẫn của thần, ông có một cửa mái chèo làm bằng chân thần, có thể bắn hàng trăm mũi tên, bắn trăm mũi tên, một mũi bắn hàng nghìn mũi tên. có thể giết quân địch. Dương Vương chọn trong số đầy tớ một thợ thủ công rất lành nghề tên là Cao Lỗ và giao cho ông làm một cây cung thần. Hồ đã làm việc chăm chỉ trong nhiều ngày. Nó rất lớn và rất khó, không giống như những gì cánh tay của một vận động viên thường mang. Dương Vương rất thích, lúc nào cũng treo nó bên người. Lúc bấy giờ Triệu Đà làm chủ đất Nam Hải lần Đà đem quân sang cướp đất Âu Lạc, nhưng vì do An Dương Vương có nỏ thần, quân Nam Hải bị giết hại rất nhiều, nên Đà đánh có thủ dợ cơ hội khác. Triệu Đà thấy dùng binh không lợi, bèn xin giảng hòa với An Dương Vương và sai trai là Trọng Thủy sang cầu thân nhưng chú ý tìm cách phá chiếc nỏ thần. Trong những ngày đi lại để kết tình hòa hiếu, Trọng Thủy được gặp Mỹ Châu, một thiếu nữ mày ngài mắt phượng, nhan sắc tuyệt trần, con gái yêu của An Dương Vương. Trọng Thủy đem lòng yêu Mỹ Châu, Mỹ Châu dần dần cũng xiêu lòng. Hai người trở nên thân thiết, không còn chỗ nào trong Loa thành là Mỹ Châu không dẫn người yêu mình đến xem. An Dương Vương không nghi ngờ gì cả.

Thấy đôi trẻ thương yêu nhau, vua liền gả Mỹ Châu cho Trọng Thủy. Một đêm trăng sao vắng vặc, Mỹ Châu cùng Trọng Thủy ngồi trên phiến đá trắng giữa vườn, cùng nhau nhìn dãy tưởng thành cao ngất. Gió lạnh thổi, mây ngấn xa bay, đêm mỗi lúc một khuya... Trong câu chuyện tỉ tê. Trọng Thủy hỏi vợ rằng: Nàng ơi! Bên Âu Lạc có bí quyết gì mà không đánh được? Mỹ Châu đáp: Có bí quyết gì đâu chàng! Âu Lạc đã có thành cao, hào sâu, lại có nỏ thần, lại bắn một phát chết hàng nghìn quân địch như thế còn ai đánh nổi được. Trọng Thủy làm bộ ngạc nhiên, vỡ như mới nghe nói đến nỏ thần lần đầu, chàng ngỏ ý muốn xem chiếc nó. Mỹ Châu không ngần ngại, chạy ngay vào chỗ cha nằm lấy nỏ đem ra cho chồng xem. Nàng lại chỉ cho chàng biết cái lẫy vốn là chiếc móng chân thần Kim Quy và giảng cho Trọng Thủy nghe biết cách bắn.

Trọng Thủy chăm chú nghe, chăm chú nhìn cái lẫy nhìn khuôn khổ cái nó hồi lâu rồi đưa cho vợ cất đi. Hôm sau, Trọng Thủy xin phép vua về thăm cha và thuật lại cho Triệu Đà biết về chiếc nỏ thần. Đà sai một gia nhân chuyên làm nó, chế một cái lẫy giống như hệt cái lẫy của An Dương Vương. Lẫy giả làm xong. Trọng Thủy giấu vào trong áo lại trở về Âu Lạc. An Dương Vương vốn chiều con gái, thấy con mỗi khi gặp chồng thì vui vẻ sung sướng, liền sai gia nhân bày tiệc rượu, để ba cha con cùng vui. Trọng Thủy uống cầm chừng, còn An Dương Vương và Mỹ Châu say túy lúy. Trọng Thủy thừa lúc bố vợ và vợ say, lên ngay vào phòng tháo lẫy bằng móng chân thần Kim Quy và thay cái lẫy giả bằng móng rùa thường vào. Hôm sau, thấy chồng có vẻ bồn chồn, hết đứng lại ngồi không yên, Mỹ Châu

hỏi chồng rằng:- Chàng như có vẻ lo nghĩ gì, phải không? Trọng Thủy đáp:Tôi sắp phải đi bây giờ. Phụ vương dặn phải về ngay để còn lên miền Bắc miền Bắc xa mãi trên kia. My Châu buồn rầu, lặng thinh. Trọng Thủy nói tiếp. Bây giờ đôi ta sắp phải xa nhau, không biết đến bao giờ gặp lại! Nếu chẳng may giặc giã, có khả năng sẽ không ở chốn này nữa, tôi biết đâu mà tìm? Mỹ Châu nói:Thiếp có áo lông ngỗng hồ thiếp chạy về phương nào thiếp sẽ rác lông ngỗng dọc đường, chẳng cứ theo dấu lông ngừng mà tìm.Nói xong My Châu nức nở khóc.Về đến đất Nam Hải, Trọng Thủy đưa cái móng rùa vàng cho cha. Triệu Đà mừng rỡ vô cùng, reo lên rằng: *Phen này đất Âu Lạc sẽ về tay ta". Ít lâu sau Triệu Đà ra lệnh cất quân sang đánh Âu Lạc.

Nghe tin báo, An Dương Vương cậy có nỏ thần, không phòng bị gì cả. Đến khi quân giặc đã đến sát chân thành. An Dương Vương mới sai đem nỏ thần ra bán thì thấy không hiệu nghiệm nữa.Quân Nam Hải phá cửa thành, kéo ủa vào. An Dương Vương vội lên ngựa, đèo My Châu sau lưng, phi ngựa thoát ra cửa sau. Ngồi sau lưng cha, My Châu bứt lông ngỗng ở áo rác khắp dọc đường.Đường núi gập ghềnh hiểm trở, ngựa chạy luôn mấy ngày đêm, mới đến núi Da Sơn gần bờ biển. Hai cha con định xuống ngựa ngồi nghỉ thì quân giặc đã đuổi gần đến. Thấy đường núi quanh co dốc ngược, bóng chiếu đã xuống, không còn lối nào chạy. An Dương Vương hướng ra biển khẩn thần Kim Quy phủ hộ cho mình. Vua vừa khẩn xong thì một cơn lốc bốc cát bụi lên một mà làm rung chuyển cả núi rừng. Thần Kim Quy hiện lên, bảo An Dương Vương rằng: "Giác ở sau lưng nhà vua đấy,

13An Dương Vương tỉnh ngộ, liền rút gươm chém My Châu, rồi nhảy xuống biển tự tận. Quân của Triệu Đà kéo vào chiếm đóng Loa thành còn Trọng Thủy một mình một ngựa theo dấu lông ngỗng đi tìm My Châu. Đến gần bờ biển thấy xác vợ nằm trên đám cỏ, tuy chết mà nhan sắc không mờ phai. Trọng Thủy khóc òa lên, thu nhặt thi hài đem về chôn trong Loa thành, rồi dâm đầu xuống giếng trong thành mà chết.Ngày nay ở làng Cổ Loa, trước đền thờ An Dương Vương còn cái giếng gọi là giếng Trọng Thủy. Tục truyền khi My Châu đã bị cha giết rồi, máu nàng chảy xuống biển, trai ăn được nên mới có ngọc châu. Lấy được ngọc trai đó đem về rửa nước giếng trong thành Cổ Loa thì ngọc trong sáng vô cùng.

Vũ Ngọc Phan

Tarjimasi

Duong Vuongga Loa qal'asini qurishda yordam berganidan so'ng, xudo Kim Quy An Duong Vuongga uni qurish va qal'ani saqlab qolish uchun o'ziga xos poydevor berdi. Xudoning ko'rsatmalariga ko'ra, uning xudoning oyoq tirnoqidan qilingan eshkak eshigi bor, u yuzlab o'q uzib, yuzlab o'q uzadigan va bir marta o'q bilan minglab dushman askarlarini o'ldirishi mumkin bo'lgan.Duong Vuong xizmatkorlar orasidan Kao Lo ismli juda mohir hunarmandni tanlagan va unga sehrli kamon yasashni tayinlagan. Xo ko'p kunlar davomida ko'p mehnat qilgan. Bu juda katta va juda qiyin bo'lib, odatda sportchilarning qo'li ko'taradigan narsalardan farq qilgan. Duong Vuong uni juda yaxshi ko'rgan va uni doimo yonimda osib qo'ygan.O'sha paytda Trieu Da Nam Xay erining xo'jayini edi Da Au Lak erini talon-taroj qilish uchun qo'shinlarni olib kelganida, lekin An Duong Vuongda sehrli kamon borligi sababli, Nam Xay armiyasi juda ko'p o'ldirilgan, shuning uchun Da yana bir imkoniyat

bilan jang qilishgandi. Trieu Da vazadan foydalanish foydali emasligini ko'rgan, shuning uchun u An Duong Vuong bilan yarashishni so'radi va o'g'li Trong Thuy ni do'stlikni so'rash uchun yuborildi, lekin u sehrli kamonni sindirish yo'lini topishga e'tibor berdi. Tinchlik va hamjihatlikni o'rnatish uchun sayohat kunlarida Trong Thuy An Duong Vuongning suyuqlik qizi, ko'zlari katta, go'zalligi bor yosh xonim My Chau bilan uchrashdi. Trong Thuy My Chauga oshiq bo'ldi, Mening Chau asta-sekin sevib qoldi. Ikkalasi yaqinlashib qoldi va Loa Txanhda My Chau o'z sevgilisini ko'rishga olib kelmagan joy qolmadi. An Duong Vuong hech narsadan shubhalanmadi. Yosh er-xotin bir-birini sevishini ko'rgan qiroldar darhol My Chauni Trong Thuyga turmushga chiqdi. To'lin oy va yulduzlar bilan bir kechada My Chau va Trong Thuy bog'ning o'rtasida joylashgan oq tosh ustida o'tirib, baland qal'aga birga qarab turishdi. Sovuq shamol esadi, kalta bulutlar uchib ketadi, kechasi kech bo'ladi... Hikoyada. Trong Thuy xotini so'radi: Hey xonim! Au Lacning duge bilan kurashmaydigan tomonining siri

U birinchi marta sehrli arbaletka borganida, uni ko'rishni so'radi. Mening Chau ikkilanmay, darhol otasi yotgan joyga yugurdi va kamonni olib, eriga ko'rsatdi. U yana unga Kim Quyning oyoq tirnog'i bo'lgan slingni ko'rsatdi va Trong Thuyga otishni o'rgatdi. Trong Thuy diqqat bilan tingladi, tutqichga tikildi, uning ramkasiga uzoq vaqt qaradi va keyin uni qo'yish uchun xotiniga uzatdi. Ertasi kuni Trong Thuy otasini ziyorat qilish uchun qiroldan ruxsat so'radi va Trieu Daga sehrli arbalet haqida aytib berdi. Da uni yasashga ixtisoslashgan xizmatkorni yubordi, u An Duong Vuongnikiga o'xshash eshkak yasadi. Qo'lbola tayyor. Trong Thuy uni ko'ylagiga yashirdi va Au Lacga qaytdi. An Duong Vuong dastlab qizini erkalagan, u har safar eri bilan uchrashganida baxtli va xursand bo'lishini ko'rib, ota va o'g'il birga baxtli bo'lishi uchun vino ziyofatini uyushtirish uchun xizmatkorlarini yuborgan. Trong Thuy me'yorida ichgan, An Duong Vuong va My Chau esa mast bo'lgan. Trong Thuy qaynotasi va rafiqasi mast bo'lganida, zudlik bilan Kim Quyning oyoq tirnog'i bilan tutqichni olib tashlash uchun xonaga chiqdi va soxtasini oddiy toshbaqa panjasi bilan almashtirdi. Ertasi kuni erining tinchgina turganini ko'rib, Mening Chau eridan so'radi: - U nimadandir tashvishlanayotganga seni boshqa ko'rmayman! Agar urush baxtsiz bo'lsa, men endi bu joyda bo'lmasligim ehtimoldan yiroq, uni qayerdan topsam bo'ladi?

Mening Chau deydi: Menda g'oz pati bor, men har tomonga yuguraman, yo'lda g'oz patlarini isrof qilaman, bo'shshagan izlarni qidirib to'xtamang. Bu gaplardan keyin My Chau yig'lab yubordi. Nam Xay yurtiga qaytib, Trong Thuy otasiga oltin toshbaqa panjasini berdi. Trieu Da xursand bo'lib, baqirdi: *Bu safar Au Lac erlari menga qaytariladi. Yangilikni eshitgan An Duong Vuong sehrli kamonga ega bo'lishiga ishondi va hech narsaga tayyor emasdi. Dushman qo'shini yaqinlashguncha. An Duong Vuong uni sotishni buyurdi va uni samarasiz deb topdi. Nam Xay qo'shini darvozani yorib o'tib, ichkariga kirishdi. Duong Vuong tezda otiga minib, My Chauning orqasidan o'tib, orqa eshikdan chiqib ketdi. Otasining orqasida o'tirgan My Chau yo'lda chiqindi kiyimlardan g'oz patlarini yulib oldi. Tog' yo'li o'nqir-cho'nqir va xavfli edi, ot bir necha kechayu kunduz yugurib, qirg'oq yaqinidagi Da Son tog'iga yetib bordi. Ota va o'g'il otdan tushib, dam olishga o'tirmoqchi

bo'lganlarida, dushman qo'shinlari yaqindan quvib kelishdi. Tog' yo'lining qiyshayib, orqaga qiyshayib borayotganini ko'rib, soya tushdi, yugurishga imkon yo'q. Duong Vuong xudo Kim Quyga uni himoya qilish uchun ibodat qilish uchun dengizga bordi. Podshoh endigina qasamyod qilgan edi, bo'ron chang ko'tarib, butun tog'ni larzaga soldi. Xudo Kim Quy paydo bo'ldi va An Duong Vuongga aytdi: "Giak qirolning orqasida.o'xshaydi, shunday emasmi?seni boshqa ko'rmayman! Agar urush baxtsiz bo'lsa, men endi bu joyda bo'lmasligim ehtimoldan yiroq, uni qayerdan topsam bo'ladi?Mening Chau deydi:Menda g'oz pati bor, men har tomonga yuguraman, yo'lda g'oz patlarini isrof qilaman, bo'shashgan izlarni qidirib to'xtamang.Bu gaplardan keyin My Chau yig'lab yubordiNam Xay yurtiga qaytib, Trong Thuy otasiga oltin toshbaqa panjasini berdi. Trieu Da xursand bo'lib, baqirdi: *Bu safar Au Lac erlari menga qaytariladi.Yangilikni eshitgan An Duong Vuong sehrli kamonga ega bo'lishiga ishondi va hech narsaga tayyor emasdi. Dushman qo'shini yaqinlashguncha. An Duong Vuong uni sotishni buyurdi va uni samarasiz deb topdi.Nam Xay qo'shini darvozani yorib o'tib, ichkariga kirishdi. Duong Vuong tezda otiga minib, My Chauning orqasidan o'tib, orqa eshikdan chiqib ketdi. Otasining orqasida o'tirgan My Chau yo'lda chiqindi kiyimlardan g'oz patlarini yulib oldi.Tog' yo'li o'nqir-cho'nqir va xavfli edi, ot bir necha kechayu kunduz yugurib, qirg'oq yaqinidagi Da Son tog'iga yetib bordi. Ota va o'g'il otdan tushib, dam olishga o'tirmoqchi bo'lganlarida, dushman qo'shinlari yaqindan quvib kelishdi. Tog' yo'lining qiyshayib, orqaga qiyshayib borayotganini ko'rib, soya tushdi, yugurishga imkon yo'q. Duong Vuong xudo Kim Quyga uni himoya qilish uchun ibodat qilish uchun dengizga bordi. Podshoh endigina qasamyod qilgan edi, bo'ron chang ko'tarib, butun tog'ni larzaga soldi. Xudo Kim Quy paydo bo'ldi va An Duong Vuongga aytdi: "Giak qirolning orqasida.Duong Vuong uyg'ondi, darhol qilichini sug'urib oldi va My Chauni kesib tashladi, keyin o'zini o'ldirish uchun dengizga sakradi. Trieu Daning qo'shini Loa qal'asini egallab oldi va Trong Thuy yolg'iz o'zi My Chauni topish uchun g'oz patlarini kuzatib bordi. Sohilga yaqinlashib, maysa ustida yotgan xotining jasadini ko'rdi, lekin uning go'zalligi so'nmadi. Trong Thuy yig'lab yubordi, jasadni yig'ib, Loa Thanhga ko'mdi, keyin boshini shahardagi quduqqa yalab, vafot etdi.Bugungi kunda Ko Loa qishlog'ida, An Duong Vuong ibodatxonasi oldida, Trong Thuy zoti deb ataladigan quduq bor. Afsonaga ko'ra, Mening Chau otasi tomonidan o'ldirilganida, uning qoni dengizga oqib ketgan, midiya yeyish mumkin edi, shuning uchun uning marvaridlari bor edi. Agar siz bu marvaridni olib, Co Loa qal'asidagi quduq suvini yuvish uchun olib kelsangiz, marvarid juda ham sof bo'lgan.